

ühhel ja tõdisel enam tarkust, ja oskab
parremine selle peäle kui minna ei oska!
— ning pea omma liggimesest enam
luggu, kui isšienesest.

10) Kes sa olled, et julged wdera
sullase peäle kohhut mõista? Eks sa
tea, et temma ja sinnogi peäle üks dige
kohtomoistja saab kohhut mõistma.

11) Surre iggapäew pattule ja isši-
ennesele, kui iggatsed Jummalale ellada.

12) So liggimese-arnastus näitko
ennast heateggemises; so heldus sinno
lahkest pallest ja silmist; so allandus
sinno rietest; so head kumbed so au-
sas ellus, ja so kannatlik meel häddas
ja waewas.

13) Mõttele kolme asja peäle, mis sa
ennam ei sa parrata: selle kurja tõe

peäle, mis olled teinud, selle hea peäle,
mis olled teggemata jätnud, ja selle aja
peäle, mis olled muido lastnud mõdaminna.

14) Mõttele kolme asja peäle, mis so
järelemõtlemist ja mõistust tarwitawad:
innimese lühikesse ello peäle, temma
hinge hädda peäle, ja selle peäle, et
neid agga piisut on, kes kiusawad õnt-
saks sada.

15) Mõttele kolme asja peäle, mis
meid alles otawad: surma peäle, kes
kõik luggupiddamata Jõsanda auu-järje
ette wiib; wiimse kohto peäle, kus
ellawate ja surnute peäle kohhut mõiste-
takse, ja selle peäle, et igga hing siina
saab, kuhhu ta ennast teninud. Selle-
parrast mõttele, kui õhto omma sāngi
mahhahaidad: „mitto tuhhat on tanna
siin kadduwas põlweš omma wiimist pä-
wa ellanud; minna ellan, ja tannan